

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 294

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 10 august 1998

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 100 din 9 iulie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă	1-3	Guvernul Valon, pe de altă parte, semnat la București la 21 mai 1998	6
Decizia nr. 102 din 9 iulie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă	3-4	Acord de cooperare între Guvernul României, pe de o parte, și Guvernul Comunității Franceze din Belgia și Guvernul Valon, pe de altă parte	6-7
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
445. — Hotărâre privind transmiterea unui teren, proprietate publică a statului, situat în județul Satu Mare, din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Consiliului Local al Orașului Tășnad	5	449. — Hotărâre pentru aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 1998 ale regiilor autonome de interes național de sub autoritatea Ministerului Finanțelor	7-8
446. — Hotărâre pentru aprobarea Acordului de cooperare dintre Guvernul României, pe de o parte, și Guvernul Comunității Franceze din Belgia și		451. — Hotărâre pentru modificarea componenței Comisiei de privatizare a Societății Comerciale „Banc Post“ — S.A.	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 100

din 9 iulie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Mihai Paul Cotta — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, invocată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 1.316/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterea a avut loc în ședința publică din data de 30 iunie 1998, în lipsa părților legal citate și în prezența

reprezentantului Ministerului Public, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 9 iulie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 5 februarie 1998, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 1.316/1996 al acelei instanțe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se apreciază că dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă contravin prevederilor art. 128 și 130 din Constituție. Se susține că, din moment ce declararea recursului în anulare constituie o prerogativă a procurorului general, este firesc ca retragerea acestei căi de atac de către inițiatorul ei, conform art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, să reprezinte un exercițiu al aceluiași atribuții, la îndemâna aceluiași subiect calificat, cu efect de stingere a litigiului respectiv. Prevederea atacată este neconstituțională, deoarece transferă în competența părților litigante atribuții care, potrivit art. 130 din Constituție, reprezintă apanajul exclusiv al Ministerului Public și se exercită prin procurorii constituiți în parchete, încălcându-se astfel ordinea de drept.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă nu este întemeiată, textul atacat fiind constituțional.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, precum și prin alte decizii, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, astfel încât excepția de neconstituționalitate în discuție ar urma să fie respinsă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate invocată.

Potrivit prevederilor art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, „până la închiderea dezbaterilor, procurorul general își poate retrage motivat recursul în anulare. În acest caz, părțile în proces pot cere continuarea judecării”.

Împotriva acestui text s-a invocat de mai multe ori excepția de neconstituționalitate, Curtea pronunțându-se, pentru prima oară, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, în sensul că dispozițiile sale sunt constituționale. S-a reținut, în considerente, că „art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă arată condițiile în care procurorul general își poate retrage recursul în anulare și consacră, totodată, dreptul părților din proces de a stăruii pentru continuarea judecării. Or, prin aceste prevederi nu poate fi pusă în discuție nici o situație conflictuală cu dispozițiile Constituției.”

Ulterior a mai fost invocată excepția de neconstituționalitate a aceluiași text și în alte cauze, însă Curtea Constituțională a menținut, prin deciziile pronunțate, soluția de constituționalitate.

Cu privire la dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, se constată că nu contravin prevederilor art. 128 din Constituție. Dispoziția constituțională nu este încălcată prin faptul că o cale de atac ce se poate exercita numai de către procurorul general este continuată, în caz de renunțare a acestuia, la cererea uneia dintre părți, deoarece este în sarcina legiuitorului să stabilească condițiile de exercitare a căilor de atac. Nu este deci vorba de o problemă de constituționalitate, ci de o opțiune legislativă ce nu poate fi cenzurată de către Curtea Constituțională.

Cât privește încălcarea dispozițiilor art. 130 din Constituție, este de observat că autorul excepției de neconstituționalitate consideră că textul de lege criticat transferă în competența părților din proces atribuții care, potrivit dispozițiilor constituționale, reprezintă apanajul exclusiv al Ministerului Public.

Acest text constituțional reglementează participarea Ministerului Public la activitatea judiciară în general, fără a distinge între procesele penale și civile. Procesul civil fiind o cauză a intereselor private, părțile își apără, în primul rând ele, drepturile, iar instanța, aplicând legea, veghează la apărarea ordinii de drept. În aceste condiții nu se poate susține că apărarea drepturilor și libertăților cetățenilor, precum și a ordinii de drept constituie apanajul exclusiv al Ministerului Public.

În concluzie, posibilitatea părții de a cere continuarea judecării recursului în anulare, în cazul în care procurorul general l-a retras, nu contravine nici unei prevederi constituționale.

Asupra dispozițiilor criticate Curtea Constituțională s-a mai pronunțat și prin deciziile nr. 67 și 68 din 16 aprilie 1998, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 26 mai 1998, constatând constituționalitatea prevederilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă.

Motivele invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate nu sunt de natură să facă necesară reconsiderarea practicii juridictionale a Curții, urmând ca excepția privind dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă să fie respinsă.

Față de considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, invocată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 1.316/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 iulie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 102

din 9 iulie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, invocată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție și de Popescu Cartianu Ana Sofia în Dosarul nr. 2.366/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 30 iunie 1998 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 9 iulie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 25 februarie 1998, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție și de Popescu Cartianu Ana Sofia în Dosarul nr. 2.366/1996 al acelei instanțe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, reprezentantul Ministerului Public apreciază că dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă contravin prevederilor art. 128 și 130 din Constituție. Se susține că, din moment ce declararea recursului în anulare constituie o prerogativă a procurorului general, este firesc ca retragerea acestei căi de atac de către inițiatorul ei, conform art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, să reprezinte un exercițiu al aceluiași atribuții, la îndemâna aceluiași

subiect calificat, cu efect de stingere a litigiului respectiv. Prevederea atacată este neconstituțională, deoarece transferează în competența părților litigante atribuții care, potrivit art. 130 din Constituție, reprezintă apanajul exclusiv al Ministerului Public și se exercită prin procurorii constituiți în parchete, încălcându-se astfel ordinea de drept. Prin aceasta se permite părților din proces să ceară continuarea judecării unei căi de atac pe care nu sunt abilitate să o declanșeze și care aparține în exclusivitate unei autorități publice. Se precizează totodată că art. 16 alin. (1) din Constituție nu are în vedere egalitatea de tratament juridic al cetățenilor în raport cu cea care se aplică autorităților publice și nici preluarea de către cetățeni a atribuțiilor ce revin respectivelor autorități.

Popescu Cartianu Ana Sofia motivează excepția de neconstituționalitate invocată susținând că dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă contravin prevederilor art. 16, 21, 54, 128 și 130 din Constituție.

Se arată că principiul constituțional prevăzut la art. 16 alin. (1) este încălcat, deoarece, permițându-se părților să ceară continuarea judecării unui recurs a cărui declarare este de competența Ministerului Public, se conturează o categorie de cetățeni privilegiați, care beneficiază de un al patrulea grad de jurisdicție, artificial creat. Prin prerogativa unor cetățeni de a-și exercita dreptul de a ataca o hotărâre judecătorească, chiar și după epuizarea căilor legale, se legitimează un abuz de drept, încălcându-se și dispozițiile art. 21 și 54 din Constituție.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă nu este întemeiată, textul atacat fiind constituțional.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă ar urma să fie respinsă, având în vedere practica constantă a Curții

Constituționale, în care s-a statuat că dispozițiile legale menționate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și ale părții prezente, precum și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate invocată.

Potrivit prevederilor art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, „până la închiderea dezbaterilor, procurorul general își poate retrage motivat recursul în anulare. În acest caz, părțile în proces pot cere continuarea judecării”.

Împotriva acestui text s-a invocat de mai multe ori excepția de neconstituționalitate, Curtea pronunțându-se, pentru prima oară, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, în sensul că dispozițiile sale sunt constituționale. S-a reținut, în considerente, că „art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă arată condițiile în care procurorul general își poate retrage recursul în anulare și consacră, totodată, dreptul părților din proces de a stăruii pentru continuarea judecării. Or, prin aceste prevederi nu poate fi pusă în discuție nici o situație conflictuală cu dispozițiile Constituției”.

Ulterior, a mai fost invocată excepția de neconstituționalitate a aceluiași text și în alte cauze, însă Curtea Constituțională a menținut, prin deciziile pronunțate, soluția de constituționalitate.

Cu privire la dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, se constată că nu contravin prevederilor art. 128 din Constituție. Dispoziția constituțională nu este încălcată prin faptul că o cale de atac ce se poate exercita numai de către procurorul general este continuată, în caz de renunțare a acestuia, la cererea uneia dintre părți, deoarece este în sarcina legiuitorului să stabilească condițiile de exercitare a căilor de atac.

Față de considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată

CURTEA,

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, invocată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție și de Popescu Cartianu Ana Sofia în Dosarul nr. 2.366/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 iulie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Cât privește încălcarea dispozițiilor art. 130 din Constituție, este de observat că autorul excepției de neconstituționalitate consideră că textul de lege criticat transferă în competența părților din proces atribuții care, potrivit dispozițiilor constituționale, reprezintă apanajul exclusiv al Ministerului Public.

Acest text constituțional reglementează participarea Ministerului Public la activitatea judiciară în general, fără a distinge între procesele penale și civile. Procesul civil fiind o cauză a intereselor private, părțile își apără, în primul rând ele, drepturile, iar instanța, aplicând legea, veghează la apărarea ordinii de drept. În aceste condiții nu se poate susține că apărarea drepturilor și libertăților cetățenilor, precum și a ordinii de drept constituie apanajul exclusiv al Ministerului Public.

Textul criticat nu contravine nici prevederilor art. 16 și 21 din Constituție. Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că, prin continuarea judecării de către părți a recursului în anulare, declarat de procurorul general, se creează un al patrulea grad de jurisdicție.

Prin această prevedere nu se creează nici un privilegiu părților care pot cere continuarea judecării recursului în anulare, deoarece acestea nu beneficiază de un al patrulea grad de jurisdicție în defavoarea altor cetățeni. Declanșarea căii de atac nu se face la inițiativa părții, ci a procurorului general, iar participarea acesteia la activitatea de judecată este, așa cum s-a mai arătat, în interesul ei.

În concluzie, posibilitatea părții de a cere continuarea judecării recursului în anulare, în cazul în care procurorul general l-a retras, nu contravine nici unei prevederi constituționale.

Asupra dispozițiilor criticate Curtea Constituțională s-a mai pronunțat și prin deciziile nr. 67 și 68 din 16 aprilie 1998, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 26 mai 1998, constatând constituționalitatea prevederilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă.

Motivele invocate în susținerea excepției nu sunt de natură să facă necesară reconsiderarea practicii jurisducționale a Curții, urmând ca excepția privind dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă să fie respinsă.

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind transmiterea unui teren, proprietate publică a statului,
situat în județul Satu Mare, din administrarea Ministerului
Apărării Naționale în administrarea Consiliului Local
al Orașului Tășnad****Guvernul României hotărăște :**

Art. 1. — Se aprobă transmiterea terenului, proprietate publică a statului, în suprafață de 724.842 m², cu datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, situat în orașul Tășnad, județul Satu Mare, din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Consiliului Local al Orașului Tășnad.

Art. 2. — Predarea-preluarea terenului transmis potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministru de stat,
ministrul apărării naționale,
Victor Babiuc

Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Vlad Roșca

Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

București, 31 iulie 1998.
Nr. 445.

ANEXĂ**DATELE DE IDENTIFICARE****a terenului care se transmite din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea
Consiliului Local al Orașului Tășnad**

Locul unde este situat terenul care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite terenul	Persoana juridică la care se transmite terenul	Caracteristicile tehnice ale terenului
Orașul Tășnad, județul Satu Mare	Ministerul Apărării Naționale	Consiliul Local al Orașului Tășnad	<ul style="list-style-type: none"> • Terenul în suprafață de 42.751 m², înscris în Cartea funciară nr. 3.309 cu nr. topo 1.032/c • Terenul în suprafață de 413.091 m², înscris în Cartea funciară nr. 3.417 cu nr. topo 1.032/a/1 • Terenul în suprafață de 9.000 m², înscris în Cartea funciară nr. 3.417 cu nr. topo 1.032/a/3 • Terenul în suprafață de 260.000 m², înscris în Cartea funciară nr. 3.687 cu nr. topo 1.025/63/a/1
TOTAL:			• Suprafața terenului = 724.842 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Acordului de cooperare dintre Guvernul României, pe de o parte, și Guvernul Comunității Franceze din Belgia și Guvernul Valon, pe de altă parte, semnat la București la 21 mai 1998

Guvernul României hotărăște :

Articol unic. — Se aprobă Acordul de cooperare dintre Guvernul României, pe de o parte, și Guvernul Comunității Franceze din Belgia și Guvernul Valon, pe de altă parte, semnat la București la 21 mai 1998.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor externe,
Andrei Pleșu

București, 31 iulie 1998.
Nr. 446.

ACORD

de cooperare între Guvernul României, pe de o parte, și Guvernul Comunității Franceze din Belgia și Guvernul Valon, pe de altă parte

Guvernul României, pe de o parte, și Guvernul Comunității Franceze din Belgia și Guvernul Valon, pe de altă parte, denumite în continuare *părți*,

bazându-se pe legăturile de prietenie și de cooperare dintre cetățenii lor, pe încrederea și atașamentul lor față de valorile libertății, democrației, justiției și solidarității,

luând în considerare apropierea constantă dintre România, pe de o parte, și Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, confirmată prin semnarea și punerea în aplicare a Acordului european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 1 februarie 1993,

luând în considerare faptul că acțiunile Uniunii Europene se bazează pe principiile subsidiarității și dezvoltării diversității culturale europene,

având în vedere apartenența comună la Francofonie,

dorind să dezvolte la maximum sinergiile dintre programe bilaterale și multilaterale,

având în vedere:

- Acordul de cooperare culturală dintre România și Regatul Belgiei, semnat la Bruxelles la 13 noiembrie 1963;
  - noua situație constituțională belgiană, care acordă comunităților și regiunilor competența de a semna tratate internaționale în domeniile ce formează competența lor exclusivă,
- au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Părțile, bazându-se pe dispozițiile constituționale din țările lor și respectând obligațiile lor internaționale, precum și în cadrul Uniunii Europene, vor dezvolta între ele o cooperare globală, pe o bază nediscriminatorie în raport cu terții, în scopul stabilirii unor relații strânse și al obținerii unor rezultate concrete în plan economic, social și cultural.

ARTICOLUL 2

Guvernul României și Guvernul Comunității Franceze din Belgia vor dezvolta cooperarea lor în următoarele domenii:

- interuniversitar și științific;
- educație;
- cultură;
- tineret;
- audiovizual;
- sănătate (prevenire, promovare și educație);

- probleme sociale (copilărie timpurie, ajutor social acordat tinerilor);
- politică sportivă.

ARTICOLUL 3

Guvernul României și Guvernul Valon vor dezvolta cooperarea lor în următoarele domenii:

- economie;
- restructurarea industriilor în criză;
- încurajarea investițiilor și crearea de societăți mixte;
- agroalimentar;
- agricultură;
- mediu și resurse naturale;
- administrația publică la nivel regional și local;
- cercetare și dezvoltare, în special în domeniul tehnologiilor de vârf;

- amenajarea teritoriului, habitat și protecția patrimoniului;
- turism;
- formare profesională;
- infrastructuri sportive;
- sănătate;
- probleme sociale;
- transporturi.

ARTICOLUL 4

Părțile își desfășoară cooperarea în domeniile prevăzute la art. 2 și 3, în următoarele forme:

- schimb permanent de informații;
- schimb de experiență și de persoane;
- acordarea, pe bază de reciprocitate, de burse de studiu, de cercetare, de specializare sau pentru cursuri de vară;
- încheierea de acorduri speciale sau tehnice;
- colaborarea directă între diverse instituții (camere de comerț și industrie, întreprinderi, universități, asociații etc.);
- elaborarea și realizarea de proiecte comune;
- transferul, pe bază de reciprocitate, de tehnologii și de know-how, în special în domeniul mediului;
- promovarea reciprocă a produselor și a serviciilor;
- organizarea de reuniuni profesionale, seminarii, ateliere;
- promovarea parteneriatului între întreprinderi mici și mijlocii;
- crearea de societăți mixte;
- promovarea de parteneriate locale.

ARTICOLUL 5

Părțile vor colabora în cadrul organizațiilor internaționale, în special al instituțiilor europene și ale Francofoniei. Ele se vor preocupa să utilizeze toate posibilitățile oferite de aceste instituții pentru a participa împreună la programele de dezvoltare și se vor considera în acest scop ca parteneri privilegiați.

ARTICOLUL 6

În vederea asigurării, urmăririi și evaluării îndeplinirii prezentului acord, părțile vor crea o comisie mixtă per-

Pentru Guvernul României,
Valeriu Stoica

mentă. Aceasta se va reuni, în principiu, o dată la 2 ani, alternativ la București, în Valonia sau la Bruxelles.

Comisia mixtă va putea organiza subcomisii permanente, însărcinate cu supravegherea cooperării în domenii specifice.

ARTICOLUL 7

Pentru îndeplinirea prevederilor prezentului acord, părțile desemnează următoarele instituții:

- în România: Departamentul pentru Integritate Europeană;
- pentru Comunitatea Franceză din Belgia: Comisariatul General pentru Relații Internaționale;
- pentru Regiunea valonă: Administrația Relațiilor Internaționale.

ARTICOLUL 8

Miniștrii responsabili cu aplicarea prezentului acord, precum și miniștrii cu competențe sectoriale se vor întâlni la intervale fixe pentru a evalua stadiul cooperării și pentru a stabili, dacă se consideră necesar, noi orientări.

ARTICOLUL 9

Prezentul acord este încheiat pentru o perioadă de cinci (5) ani. Valabilitatea lui va fi prelungită prin tacită reconducțiune pentru perioade succesive de doi (2) ani. Oricare parte îl poate denunța cu un preaviz de cel puțin șase (6) luni înainte de expirare, printr-o notificare scrisă adresată celeilalte părți.

În caz de denunțare, părțile vor asigura îndeplinirea proiectelor convenite în cadrul și în spiritul prezentului acord.

ARTICOLUL 10

Prezentul acord va intra în vigoare la data ultimei notificări prin care părțile își comunică reciproc îndeplinirea procedurilor legale interne privind intrarea sa în vigoare.

Semnat la București la 21 mai 1998, în trei exemplare originale, fiecare în limbile română și franceză, toate cele trei texte fiind egal autentice.

Pentru Guvernul Comunității Franceze
din Belgia,
William Ancion

Pentru Guvernul Valon,
Robert Collignon

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 1998 ale regiilor autonome de interes național de sub autoritatea Ministerului Finanțelor

În temeiul art. 49 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 1998 nr. 109/1998,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se aprobă bugetele de venituri și cheltuieli pe anul 1998 ale regiilor autonome de interes național „Loteria Națională” și „Imprimeria Națională” de sub autoritatea Ministerului Finanțelor, prevăzute în anexele nr. I și II.

Defalcarea pe trimestre a indicatorilor prevăzuți în bugetele de venituri și cheltuieli ale regiilor autonome se aprobă de către Ministerul Finanțelor.

Art. 2. — Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetele de venituri și cheltuieli ale regiilor autonome prevăzute la art. 1 reprezintă limite maxime și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor și cu avizul Ministerului Muncii și Protecției Sociale în cazul depășirii cheltuielilor cu salariile.

În cazul în care în execuție se înregistrează depășiri sau nerealizări ale veniturilor aprobate, regiile autonome vor putea efectua cheltuieli în funcție de realizarea veniturilor, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

Art. 3. — Nerespectarea prevederilor art. 2 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500.000 lei la 1.000.000 lei.

Art. 4. — Contravenția se constată și amenda se aplică de către organele de control financiar ale statului, împuternicite potrivit legii, persoanelor vinovate de nerespectarea prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 5. — Anexele nr. I și II fac parte integrantă din prezenta hotărâre și se vor transmite Ministerului Finanțelor.

p. PRIM-MINISTRU,
VALERIU STOICA

Contrasemnează:

p. Ministrul finanțelor,
Dan Radu Rușanu,
secretar de stat

p. Ministrul muncii și protecției sociale,
Radu Păun Jura,
secretar de stat

București, 3 august 1998.
Nr. 449.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea componenței Comisiei de privatizare a Societății Comerciale „Banc Post” — S.A.

În temeiul prevederilor art. 6 din Legea nr. 83/1997 pentru privatizarea societăților comerciale bancare la care statul este acționar, cu respectarea prevederilor art. 2 alin. (5) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 83/1997 pentru privatizarea societăților comerciale bancare la care statul este acționar, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 458/1997,

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Componența Comisiei de privatizare a Societății Comerciale „Banc Post” — S.A., stabilită prin Hotărârea Guvernului nr. 660/1997, se modifică după cum urmează: doamna Florentina Athanasiu se înlocuiește cu

domnul Dragoș Negrescu, ca reprezentant al Fondului Proprietății de Stat.

Art. 2. — Condițiile stabilite la art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 660/1997 se aplică integral persoanei desemnate prin articolul sus-citat.

p. PRIM-MINISTRU,
VALERIU STOICA

Contrasemnează:

p. Ministrul privatizării,
Victor Erős,
secretar de stat

Guvernatorul Băncii Naționale
a României,

Mugur Isărescu

Fondul Proprietății de Stat
Gheorghe Ionescu,

director general executiv

București, 4 august 1998.
Nr. 451.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.